

קכב

א. מ. הכרמן: פיוטי רבינו ברוך בר שמואל ממגנצא

כב

סליחה לעשרת ימי תשובה

בְּטָרֶם הָרַגְתֶּם / בְּרוּאָה הַתְּשׁוּבָה
 רְפוּאָה נִבְחָנָה / בְּדוּקָה וְחִשּׁוּבָה
 וּמִי קָאָל לְרַפָּאת / אֲמוֹנָתוֹ מְרָבָה
 קָיָם נִפְתַּח פִּתְחוֹ / וּמִדָּתָה רְחֻמָּה
 בְּהִיבַל מַלְכוּת הָיָא / לְכַלּוֹת חֲסָא וְדָבָה
 רְבוּצָה תוֹךְ צֶבֶד נִדְקָא / וְעוֹלָה כֶּסֶף וְשָׁבָה
 שְׂרִיטָה בְּמִי טַל / גָּחַל רָחֵם מִכָּבָה
 מִתּוֹקָה מְקַטְרֶת / וּמִקְרָבֵן חֲבִיבָה
 וְגִרְמַת לְרַחֲמִים / וּמִזְכָּרֶת לְטוֹבָה
 אֲרוּכָתָה מִגְּאֻלָּה / וְיִשְׁעֵי מִשְׁאִיבָה
 לְאֵב בָּנִים מְקַרְבָּה / בְּקֶשֶׁר וְצִנִּיבָה
 חֲמוּדָה נִשְׁאָה חַן / פָּנֵי יוֹצְרָה אֲהוּבָה
 וְבוּדָה אֲצִילוֹ הֵ- / עֲמִידָה הַקְרִיבָה
 קְרוּאָה גִּיל וְשִׂמְחָה / לְנֶפֶשׁ נִצְצָבָה
 וּמַעֲתָה לְנֶפֶשׁ / אָנוּ אוֹמְרִים בְּחֻבָּה
 אֲלֵי בּוֹרְאֵךְ תְּנִי הוֹד / וְאֲלֵי הַקְשִׁיבָה
 מְהֵרָה אֶת מִזוֹנֶךָ / הִכִּינִי בְּחֻרְבָּה
 צְדָקָה תִּרְדְּפֵי אֶת / קְרוּאָה חֲפָצִי-בָה
 וְתִרְצִי כִּמְנַחָה / בְּעוֹלָה וְחֻרְבָּה
 קְרֵאִי דְרָךְ דְּמוּתוֹ / בְּרִאשִׁיתוֹ עֲקָבָה
 וְתוֹכוֹ רֵב בְּרָכָה / וְאַחֲרִיתוֹ עֲרָבָה

ה

י

טו

כ

כב

ה' כא, א (אחר הסיבותי את זה לומר) אף בדברים לעשרת ימי תשובה למחי ומסי). ה'ו, טו, ב.
 ד. 418. ס': ברוך בר שמואל חזק ואמץ. בענין הכתובת שבה עיין במבוא.
 א) בטרם, משי' ח, כה ותה' צ, ב, ועי' "אתה הראה" (כ) הערה י"ג. / ב—ג) רפואה, ביומא פו, א:
 גדולה תשובה שמביאה רפאות לעולם. אמונתו, איכה ג, כג. ה'ו: ומי רופא כמו אל. / ד) כיס,
 עי' "אתה הראה" (כ) הערה ז'. פתחה, של התשובה. ומדתה, איוב יא, ט. / ה) בהיכל, עי' מדרש
 תהלים צ, יב ובהערה סט שם. / ו) רבוצה, עי' "אתה הראה" (כ) הערה כ"א—כ"ב. ועולה, עי' שם
 הערה ה'. ה'ו: לב רך. / ז) גחל, תה' קכ, ד והכוונה לאשה של גיהנם. ה'ו: טרית כעב טל. /
 ח) מתוקה, עי' "אתה הראה" (כ) הערה ט'. ט) וגרמת, כלשון שם טור י"א. / י) ארוכתה, עי'
 "אמה אל אמה" (יח) הערה ס"ב—ס"ג. / יא) לאב, באוצר מדרשים עמ' 78; גדולה תשובה שמקרב
 הרחוקים. ה'ו: לאב הבן מחבקה. / יב) חמודה, עי' "אתה הראה" (כ) טור כ"ד. נשאה, אסי' ה, ב. /

קכב

א. מ. הברמן: פיוסי רבינו ברוך בר שמואל ממגנצא

והוא דרך מהלך / והנהו באהבה
 ובו דרכו ישרים / ונפשם נשגבה
 ובו זכו ומלאו / פני-תכל תנובה
 אכל מסלול ונראה / תחלתו נתיבה
 ותוכו מקשולות / ומקש התעביבה
 אשר שגא אלהים / ודמהו לעבה
 ובו דרכו גלזלים / ובו ירשו לדאבה
 ובו ירדו אכדון / ובו שקבו בחיבה
 וירשי העבנים / ולא תהיי צובה
 וקרעי לב ושובי / בחפץ ונדבה
 לא עזיון ותמצאי / שכרף אז נקובה
 והוא אל רם ונשא / ונתעצה נובה
 והוא קורא קנפיש / לכי אלי משיבה
 ופתחי לי דברך / ואפתח לך ארבה
 ואם תחתרי לנגדי / כמו מחט נקובה
 תתירתי לנגדך / לאין חקר וקצבה
 והוא שואל דברים / תמור פרים וכשבה
 והוא העד בעצמו / ראיה לי כתובה
 והטביע תשובה / בעמוד מתעבה
 דברים שבעה הם / בתוכם השליכה
 והוא נשא וסובל / עדי זקנה ושיכה
 ראה אדם מגרש / בתרב העהובה
 ושב לא ומתו / אזי הפך וסבה
 וקם קין עצי אץ / והפילו באיבה

כה

ל

לה

מ

מה

טו) אנו, עי יר מב, ו. ה'י: אני אומר. / יז) בחרבה, עלי אדמות. / יח) צדקה, משי טו, ט. קרואה, יש סב, ד. / יט) ותרצי, עמי ה, כב וויקי, ז. / כ) דרך, יש דרך וכו', והוא דרך הטוב והתשובה. / כב) מהלל, הקביה, ש"ב כב, ד. בכה"י: מחולל. / כד) ומלאו, יש כו, ו. / כה) אבל, אבל יש מסלול והוא דרך החטא. ה'י: נראה. / כז) אשר, דבי טו, כב. ללבה, ללכת אש. / כח) דרכו, משי יד, ב. / ל) הלבנים, סמל הטוהר, והשוה קה' ט, ח ו.בטרם נולדו" (כג) הערה ל—ל"ג. ולא, יש סב, ד. / לא) וקרעי, יואל ב, יג. / לב) לאל, ברי יד, יח ועוד. שכרך, שם ל, כח. / לג) רם, יש גז, טו. / לה—לו) ופתחי, בשיה"ר פ"ה: פתחו לי פתח אחד של תשובה כחודה של מחט ואני פותח לכם פתחים וכו', ועי קה"ר פ"ז. / לח) שואל, יש' א, יא, טז—יז, והשוה ה'י יד, ג. / מ) בעמוד, בבריאה. / מא) דברים, עי הערה א'. / מב) נשא, יש' מו, ד. / מג—מד) אדם, ברי י—ד, ובנוגע לחוטאים שעשו תשובה, כאן וב.בטרם נולדו" (כג) עי בפדר"א פמ"ג. / מה—מו) קין, ברי ד, ת—טו. ונעשה לו, כלשון בתנחומא כי תבא ב: כך הקביה עושה להם חסיבה. ה'י: חסבה. /

א. מ. הברמן: מיוטי רבינו ברוך בר שמואל ממגנצא

קכד

בְּהִקְנֵעוּ לְבוֹרְאוֹ / וְנַעֲשֶׂה לוֹ חֲטִיבָה
 רְאוּבֵן קָם וּבִלְבָּל / יָצוּעַ מִשְׁקָבָה
 לְאַשֶׁת אָב וְחָלָל / וְרָב עֲמָה מְרִיבָה
 וְשָׁב לְאַל סָמְכוֹ / בְּרוּחַ הַנְּדִיבָה
 וְכֵן עֲמָרִי גְדֵרוֹת / הָלָא פֶרֶץ וְאַבָּה
 לְאַל נִכְנַע וְנִפְשׁוֹ / כְּשׁוֹשֵׁן הַרְטִיבָה
 מְנַשֶּׂה פֶּן וּפְעַל / בְּאַשְׁמֵתוֹ וְהִרְבָּה
 וְלְאַל שָׁב וְרוּחַ / אֲזִי נָסַע וְנִשְׁכָּה
 אֲלֵמֵתוֹ לְפָנָיו / אֲזִי קָמָה וְנִצְבָּה
 בְּנֵי נְנוּהָ בְּגִזְלֵי / וְחֻמֵּס וּגְנָבָה
 וְכִכְד וְעֶקְתָּם / מָאֵד גְּדִלָה וְרָבָה
 כְּכֻסִּים לְבָשׁוּ שָׁק / וְחֻסְאָתָם נִגְוָבָה
 וְעוֹד בָּמָה סְרוּרִים / בְּגִלְיוֹי וּבְמַחְבָּא
 וְנִכְנָעוּ בְּלָבָם / וְהִגְבָּהוּ בְּגֻבָּה
 וְאַתָּה אֵל וְחִדַּע / בְּיָצָר מִחֲשָׁבָה
 הַשִּׁיבֵנוּ לָךְ אֵל / לְבָבֵנו הַשִּׁיבָה
 וְאִם גָּלָה לְמִימֵן / וְצַפּוֹנָה וְנִגְבָּה
 פֶּקֶד אֵל וְרָאָה גַם / יְרִיבֵינוּ וְרִיבָה
 שְׁלַח יֵשַׁע לְנִדְכָא / וְהוּא נִשְׁכָּר וְנִשְׁכָּה
 דְּחִיתָנוּ, תִּקְרַב / יִשׁוּעָתְךָ קְרוּבָה
 וְנִפְשָׁנוּ לָךְ אֵל / כְּמִתָּה וְתִאָבָה
 בְּבֵת יַעֲקֹב חֲפֵץ-נָא / לְמִנָּה לָךְ בְּחֵרָה
 וְכוֹנֵן בְּסִי קְשָׁמֵשׁ / וְאֲזִי תִשְׁכֹּן בְּקִרְבָּה
 וְיִדְיָה פְרוּשׁוֹת / תִּכְוֹנֵן לָךְ וְלָבָה
 תִּתְּנֵנוּ בְּרַחֲמִים / וְתִכְתֹּב לָךְ בְּתִבָּה

ג

נה

ס

סח

ע

מז—מט) ראובן, בר' מט, ג—ד ובר' פצ"ח. סמכו, תה' גא, יד. / ג—טא) וכן עמרי, אחאב, מ"א טז, כט—כא, כט. גדרות, תה' פט, מא. ונפשו וכו', כלומר נמחל לו עונו. ה': נפשו. / גב—גד) מנשה, דהיי"ב לג, א—כ. באשמתו, שם שם ב'. אלמתו, בר' לו, ז. ה': באשמותיו... ואז קמה לפניו אלמתו ונצבה. / נה—גז) בני ננוה, יונה א—ג. נגובה, מנוקה. ה': בכלה לבשו. / נח) סרורים, סוררים, ואפשר שבאמת צ"ל: סוררים. / נט) ה'1: והוכנעו. / סא) השיבנו, איכה ה, כא. / סב) ואם, ישראל. וצפונה, בר' כח, יד ועוד. / סג) פקד, ש"א יד, יז. יריבינו, תה' לה, א. וריבה, בה': יריבה. / סד) לנדכא, ישראל. נשבר, ע"י "אמה אל אמה" (יח) הערה כ"ה—כ"ח. / סה) ישועתך, יש' נו, א. / סז) ונפשונו, תה' סג, ב. / סז) בת, בר' לה, ז. בשינוי מובן. / סח) וכוונן, תה' ט, ת. ה'1: וגם תשכון. / ע) תארשנה, ה' ב, כא. / עא—עב) אמרינו, ע"י הערה ל"ח. כקמץ, כמנחה, ויק' ה, יב ועוד. כתמורת, כקטורת. ה'1: וכקטרת ערבה. / עג) וחובה, כעולת חובה. ה': וכחובה. / עד) ואשרי, תה' קיט, א. תחובה, תקועה ונתונה. / עה) כפול, כלומר הם אחוים ביראתך בקשר כפול ובעניבה.

קכה

א. מ. הברמן: פיוטי רבינו ברוך בר שמואל ממגנצא

אֶמְרֵינוּ קִלְמָץ / לְפָנֶיךָ יְהִי בָּא
 בְּמִנְחַת דָּל תִּקְבֵּל / בְּתַמּוּרַת עֲרִבָה
 בְּמֹו נִבְח מְנַח / וְכַנְדָּבָה וְחִיבָה
 וְאַשְׁרֵי לְתַמִּימִים / וְיִרְאַה בָּם תְּחִיבָה
 אַחֲוִיזִים יִרְאַתְךָ / כְּפֹלֶף אֶף בַּעֲנִיבָה
 שְׁמֶךָ מְקוֹה מְטֵהָ / וְאַף-גַּם זָב וְנָבָה
 הַשִּׁיבֵנוּ וְנָשׁוּב / וְלָנוּ אֵל הִיטִיבָה
 וְכֹל לְשׁוֹן תִּהְיֶל / וְנִכְרַע עִם נִקְבָה
 וְהוֹרְנוּ לְדִרְכְּךָ / בְּדִרְכְּךָ הַתְּשׁוּבָה
 תְּשׁוּבָה בָּהּ רְפוּאָה / בְּרֹאשָׁה וְנִנְבָה
 וְהַצֵּדֵק בְּמִגֵּן / וְהִיא כְּשֶׁמֶת וְסִרְבָה
 וְתִקְוָה בָּהּ יִמְלֵט / בְּלֹא חֵיל וְצָבָא
 וְתוֹחֲלָתָהּ כְּמוֹצָא / אֲמוּנָה לֹא כֹוֹבָה
 וּמֵאֵת אֵל נְתוּנָה / לְרַפְאוֹת תְּלֹאֻבָה
 בְּמֹו מִמֶּן וְרַע / לְתַנִּים וְנִקְבָה
 רְפָאנוּ בְּרַפְאוֹת / רְפוּאֵת הַתְּשׁוּבָה
 וְהִיא [הֵן] בְּאֵמֶת [הִיא] / רְפוּאָה הַתְּשׁוּבָה.

עה

ס

סה

כג

סליחה לעשרת ימי תשובה

בְּטָרָם נוֹלְדוּ הָרִים וְנִבְרְאוּ / בְּרֹאשָׁה הַרְפוּאָה הַתְּשׁוּבָה
 רְפוּאָה נִבְחָנָה וּבְדִיקָה / מִיִּמְנָת וְהִיא נִקְרְאת הַתְּשׁוּבָה

ה'1: אחווי יראתך כפול אף כענבה. / עו) מקוה, יר' יו, יג ויומא פ"ח מט: מה מקוה מטהר את
 הטמאים אף הקבי"ה מטהר את ישראל. / עז) השיבנו, ע"י הערה ס"א. היטיבה, תה' נא, כ. בה':
 הטיבה (היא בחטף פתח), והוא הנכון ע"פ המשקל. / עח) וכל, יש' מה, כג ותה' קג, ו. /
 עט) והורג, תה' כו, יא ועוד. / ס) תשובה, ע"י הערה ב—ג. / פא) והצדק, הצדקה מגינה. קשתה
 וכו', של התשובה. וכמעט כל הדברים שנאמרו בתשובה נאמרו בצדקה. ה': ורחבה. / פב) וחכם,
 ע"י "בטרם נולדו" (כג) הערה צ'. / פג) אמונה, משי' יד, ה. בה': ולא. / פד—פה) כמו, ע"י הערה
 ח'. זרע, דב' יח, ג. / פו—פז) רפאנו, ע"י הערה ב—ג. ה'1: חשובה.

כג

ה' כג, (לעשרת ימי תשובה לומר ליחידים). ד. 424. ס"י: ברוך בר שמואל חזק ואמץ. בענין סדר
 הסליחות כב—כג ע"י במבוא.
 (ב) מימנָת, חשובה, ע"י "מרשות אל" (ה) הערה קי"ג.

קכו	א. מ. הברמן: פיוטי רבינו ברוך בר שמואל ממגנצא
ה	ומי כאל אשר הקדים רפואה / ראו הפל אמונה המרבה כנים פתח פתחיה לשבים / ומדתה ארבה ורחבה בהיכל מלכות הנה שכוונה / ומצאת להם כבוד ושבה רבוצה תוך לבב נשבר ונדבא / ונחה רב לבדות חסא ודבה שביבה שלהבת דוד נאחזה / והיא קל-גמלי להם מכבה מתוקה מקטרת ומנחות / מערבת ומקרבן חביבה וגרמת לרחמים וחסדים / ומנחת זכות אבות לטובה ארוכה מקרבת גאולה / לזאת עולה וישע משאיבה לאב בנים מדבקת באזור / מקשרת בקשר וצניבה חמודה ויקרה מפנינים / ונשאה חן פני יוצרה אהובה ובודה אצלו בין צבאותיו / לפניו העמידה הקריבה קרואה שם לקל-מדונה ומחלה / ושמחת לב לנפש נצצבה ומעמה אני אומר לנפשי / צשי צדה לדרך רב ושובה אלי בוראך תני כבוד ותודה / הטי און ואלי הקשיבה מהרה מהרי הכן מונח / צלי ארץ בנשפת חרבה צדקה תרדפי גם החסדים / ותקראי ליוצרך חפצי בה ותצרי לפניו פקטרת / כמו מנחה בלילה נחובה ראי דרךך אשר ידמה מצקש / בראש יום צלקתון צקבה והוא לא כן אכל תוכי ברבה / ואחריתו למישור וצרכה והוא דרך אשר בחר מהלל / והורוהו לעם קדוש באהבה ובו דרכו ישרים ותמימים / ואחריתם נפשם נשגבה ובו וכו צצים ופרחים / ומלאו גם פני חבל תנובה אכל מסול אשר ידמה מישור / תחלתו כמו ארת נתיבה ותוכו מקשולות ויקושים / ואחריתו למוקש התעיבה והוא מסול אשר שנא אלהיו / ודמהו קאש בוצר בלבה ובו דרכו גלזלים נעקושים / ובו ירשו שאול עולם לדאבה ובו הלכו ויךדו צאבדון / ובו שכו למעצבה בחובה

ג) הקדים, במגילה יג, ב: אין הקב"ה מכה את ישראל אלא אם כן בורא להם רפואה תחלה, שנאמר כרפאי לישראל ונגלה עון אפרים (הו' ז, א). ובשיהשיר פ"ד: אלא מקדים הרסיה. / ז) דוד, ריעות. / יא) מדבקת, יר' יג, יא. / יב) ויקרה, משי' ג, טו. ונשאה, שמא ציל: ונושאה. / טו) צדה, בר' מב, כה ועוד, ועי' כתובות טו, ב: זוודאי קלילא ואורחא רחיקא. / טז) הטי, תה' מה, יא ועוד, והניקוד לשם המשקל. ואל, יר' יח, יט. / יט) ותרצי, טור זה הוכפל בכה"י. / כט) שכבו, ישי' ג, יא. / ל-ג) בכל עת, בשבת קנה, א: ואף שלמה אמר בחכמתו (קה' ט, ח) בכל עת יהיו בגדיך לבנים... אמר ר' יוחנן בן זכאי משל למלך שזימן את עבדיו לסעודה ולא קבע להם זמן פיקחין

קכו

א. מ. הברמן: סיוטי רבינו ברוך בר שמואל ממגנצא

- בְּכֶל-עֵת לְבָשִׁי בְּגָדֵי לְבָנִים / לְיוֹם מוֹעֵד וְלֹא תִהְיֶי עֲזוּבָה
וְדָבָר זֶה הָיָה נִמְשָׁל לְמַלְךְ / אֲשֶׁר זָמַן עֲבָדָיו לְמִסְכָּה
חֲכָמִים קָשְׁטוּ עֲצָמָם לְמוֹלֹ / וְשָׂמַח בָּם שְׂכָרָם אֲזַי נְקוּבָה
אֲבָל שׁוֹטִים אֲזַי הָכּוּ בְּשׁוֹטִים / וּמִצָּאוּ שָׁם לְנִפְשָׁם בּוֹז וְאֵיבָה
וְקָרְעֵי לֵב וְאֶל-בְּגֵד וְשׁוּבֵי / לְאֵל עֲלִיוֹן בְּחֶפֶץ וּנְדָבָה
וְהוּא יִשְׁלִיךְ חֲטָאִים בְּמַצְלוֹת / וְהוּא נָשָׂא וְנִתְעַצֶּה וְנִבָּה
וְהוּא קוֹרֵא בְּהַצְנַע לְנִפְשׁ / לְכִי אֲלֵי וְשׁוּבֵי נָא מִשָּׁבָה
וּפְתַחֵי לִי מַעַט פֶּתַח בְּמַחֶסֶת / וְעֲלֵי לְפָתוֹחַ לָךְ אֲרָבָה
וְאִם תִּחְתְּרֵי מַעַט מִחוּץ בְּטַפַּח / תִּחְתְּרֵתִי לְאִין חֶגֶר וְקִצְבָה
וְהוּא הָאֵל אֲשֶׁר שׁוֹאֵל דְּבָרִים / תְּמוֹר פָּרִים תְּמוֹר שְׁעִיר וְכִשְׁבָּה
וְהוּא מַעֲדֵי עֲלֵי שָׂבִים בְּעֶצְמוֹ / רָאִיָּה לִי בְּרוּרָה וְכַתוּבָה
וְהוּא פֶתַח בְּפֶתַח הַתְּשׁוּבָה / וְהַתְּבִינָה בְּעַמּוּד מִתְּצָבָה
דְּבָרִים שְׂבָעָה קִדְמוֹ לְעוֹלָם / וּבִינּוּתָם הִקִּיפָה הַשְׁלִיכָה
וְהוּא הָאֵל אֲשֶׁר נָשָׂא עֲוֹנוֹת / וְהוּא סוֹבֵל צָדִי זְקָנָה וְשִׁיבָה
רְאוּ אֲדָם אֲשֶׁר חָטָא וְנָדָן / בְּגִירוּשִׁין בְּחֶרֶב הַלְלוּבָה
וְשָׁב לְאֵל בְּכֶל-לְבוֹ וְרוּחוֹ / יוֹם אוֹתוֹ אֲזַי הֶפֶךְ וְסָבָה
וְכִין קָם וְשִׁפֵּךְ אֶת דָּמִי אֵח / בְּתַחֲבוּלוֹת וְרָב עָמוּ מְרִיבָה
בְּהַכְנֵעוֹ לְאֵל בּוֹרְאוֹ וְחֶרֶד / אֲזַי דִּינּוֹ הָיָה חֶזֶק בַּחֲבָה
רְאוּבֵן קָם בְּאִשָּׁת אָב וְחֵלֶל / וּבִלְבָל אֶת יְצוּעַ מִשְׁכָּבָה
וְשָׁב לְאֵל בְּתַעֲנִיתוֹ וְשָׁקוֹ / סָמְכוּ אֵל בְּרוּחוֹ הַנְּדִיבָה
יֵבֶן עֲמָרִי אֲשֶׁר פָּרַץ גְּדֵרוֹת / וּבָחַר בְּעֶצְבִּים רַב וְאָבָה
בְּנִכְנַע לוֹ בְּשַׁעַת חֵן בְּשִׁלְשׁ / וְרוּם אֵל אֲזַי נָסַע וְנִשְׁבָּה
חֲטָאִיו בְּמַצְלוֹת יָם נִתְּנָם / וְנִפְשׁוּ אֲזַי בְּשׁוֹשֵׁן הַרְטִיבָה
פָּקַח עֵין רָאָה גַם אֶת מְנַשֶּׁה / אֲשֶׁר פָּעַל בְּאִשְׁמוֹתָיו וְהִרְבָּה
בְּהַצֵּר לוֹ וְחִלָּה לְאֱלֹהִים / אֲלֵמָתוֹ אֲזַי קָמָה וְנִצְבָה
בְּנֵי נִנְהָ אֲשֶׁר גָּאוּ וְהִרְבּוּ / בְּגִזְלֵי וּבְחֻמִּים וּגְנֻבָה
וּפְרָעָה מִלְּקָם מוֹלֵךְ עֲלֵיהֶם / וְנִצְקָתָם מֵאֵד זָדָה וְרָבָה

שבהן קישטו את עצמן וישבו על פתח בית המלך אמרו כלום חסר לבית המלך סיפושין שבהן הלכו למלאכתן אמרו כלום יש סעודה בלא טורח בפתאום ביקש המלך את עבדיו פיקחין שבהן נכנסו לפניו כשהן מקושטין והטפושין נכנסו לפניו כשהן מלוכלכין שמח המלך לקראת פיקחים וכעס לקראת טפשים, ועי' קה"ר פ"ט (סדרא תליתאה). / לה) ישליך, מיכה ז. יט. / מג) נשא, שמי' לד, ז. / נא) כשלש, עי' שיהש"ר פ"ב. בשעת, כן לפי המשקל וכן גם ב"מספרות הגאונים" לר"ש אסף, ירושלים תרצ"ג, עמ' 69 שורה 645, וגראה שהוא הנכון, עי' M. G. W. J. כרך ע' (1926) עמ' 123—124. / גו) ופרעה, בפרד"א פמ"ג: ומלך (פרעה) בננוה.

קכח	א. מ. הברמן: פיוטי רבינו ברוך בר סמואל ממגנצא
ס	בשקים לבשו כלם ביחד / ורצה אל וחסאתם נגובה וכן דורדיא ונות אהב ונכש / וחסקה נפשו לישב בקבה וקולו בבכי נתן לקונו / וחובותיו אזי לקח ונכה רבי נקרא ונתקבל באהבה / נחלו אל ונעשה לו חטיבה וריש לקיש אשר היה מלסטם / במדברות וירה צץ ורבה ושב לאל מאד צמל בדתו / ונעשה ראש ונאה בשיבה ועוד גמל חסדים עם צניים / אזי וכה בעולם זה ולבא ימר עוקבא אשר שמר באשה / והעלה לב וקמת בה שכיבה וסוף נכנע ולא עשה ונמנע / ובא לו אות לראשו נר מלכה ווכה גם לשלחנות שמים / והוא נתן דצוציתא ועוקבה ועוד במה אשר הלכו שרירות / ונכנעו בגבה וכן כל-איש אשר ישוב וידבא / בעצן גן הלא יכנס ויובא ואתה אל אשר פונן קליות / ויודע ביצר מחשבה בקים איש צרורות וכיוסי / אשר בדרך הוצרבה ועוד אחד אשר נמצא מבקר / והוא אבא אחיו דאבא השיבנו לתורתך וקרב / ואליה לבבנו השיבה פלד צמח אשר גלה לתימן / ומנחה וצפונה ונגבה ואליה השיבנו בכל-לב / ראה גם את ירידיך וריבה שלח ישע תעלה ורפואה / לעם בנות והוא נשבר ונשקה שמאלך אם דחיתנו תקרב / מינך, כי שופתך קרובה ותן בנו לבב דעה ולשוב / ונפשו כמהה לך תאבה והמצא בקרבנו ותחפץ / בבת יעקב למנה לך בחר בה והבסא אזי כון במקון / כמו שמש ואז תשכון בקרבה ועליה תגונן ותרחם / וידיה תכנן לך ולבה ס
סה	תאשרנה בתסד ובחממים / וקחנה ותכתוב לה כתבה וקח-נא אל אקרינו קלמן / במנחת דל בדיקה וכעבה כמו ובה למנחת מנחת / כמו עולה וכןדבה וחובה

גח—ס) ובן דורדיא, ע"ז יו, א. / סא—סג) וריש לקיש, ב"מ סד, א ופדריא פמ"ג, וע"י גיטין
מו, א. ורבה, מלשון רובה, ירה. / סד—סו) ומר עוקבא, רש"י סנהדרין לא, ב ושבת נו, ב. /
סט) ויודע, בר' ו, ה ודבי לא, כא. / ע) כיקים... וכיוסי, ע"י ב"ר סוף פס"ה. / עא) ועוד אחד,
בשבת נו, ב: אין לך גדול בבעלי תשובה יותר מיאשיהו בדורו ואחד בדורנו ומנו א ב א אחי ה
ד א ב א אבוה דרב ירמיה, ע"י דקדוקי סופרים כרך ז' עמ' 118 והערה ג' שם (על זה העירני
ר"ש ליברמן). ונראה כי הטורים ע'—ע"א מקומם אחרי טור ס"ו. בכ"י: אבה... דאבה. /
עב) השיבנו, כלשון בברכת התשובה שבשמונה עשרה. / עו) שמאלך, כלשון בסוטה מו, א: יצר
תינוק ואשה תהא שמאל דוחה וימין מקרבת. / עח) ותחפוך, בר' לה, יט. / עט) והבסא, תה' צג,

קכט

א. מ. הברמן: סיפורי רבינו ברוך בר שמואל ממגנצא

ואשרי אל לאוחזי יראתך / ואף כפול ואף גם פעניכה
שקך מקנה לטהר בו טמאים / טמא נקש ואף גם זב ונכה
שלח ירך הקימנו ונקום / תסענו וקנו אל היטיכה
אזי כל-פה יהלך אליהי / נל-לשון ונזר עם נקכה
והורנו בדרך התשובה / רפואה כה בראשה וננכה
והתשובה כמו מגן להגן / והצדקה היא קשתה וסררה
ונוכה כה ימלט עיר פתחם / אשר מלט בלא חיל וצבא
ובה ימצאו מבקשיה חנינה / ותוספתה אמונה לא כוונה
ומאת אל נתונה היא כנתנו / ולחיים ונקיכה
רפאנו ברפאות התשובה / והיא באמת רפואה התשובה.

סה

ז

כד

סליחה למוסף של יום הכפורים

-----~-----

אני הוא השאל / בעד בית-ישאל
אני אדלש אל-אל / ואשים דברתי.

בקירות הקבוצות / אנחותי כבדות
קבצי איך סבות / קאלי צור ישועתי.

גבורותי הקליא / אליהם יי חילי
ועשה משכן לי / ונגעתי ומצאתי.

ה

דברו גם מלא / אליהי אל אכלה
והעליתי עולה / וגם שעה למנחתי.

ב ועוד. / טו) היטיבה בכ"י: הטיבה, והוא הנכון ע"פ המשקל, וע"י "בטרם הר" (כב) הערה ע"ו. /
פז) וזכר, בכ"י: זכר. / צ) ימלט, קה' ט, טו.

כד

ה' קסא, א. ה' קנו, ב. בער' סי' קכח. ד. 6654. סי': אי"ב ברוך בר שמואל חזק.
א) בעד, יח' מה, יו. / ב) אני, איוב ה, ח. / ג) בקירות, בתוך הלבבות. אנחותי, איכה א, כב. /
ד) לבבי, קה' ב, כ. לאלי, תה' פט, כו. בער': לאלהי. / ה) אלהים, חב' ג, יט. ה' גבורותיך. /
ו) ועשה, דבהי"א כא, כט. ויגעתי, כלשון במגילה ו, ב. / ז) דברו, מ"א ב, כו. אש, דב' ד, כד
ועוד. / ח) שעה, ברי' ד, ד.